

[Lone Dybkjær]

der jo ikke er nogen af os, der aner, hvordan den fremtidige ATB-ordning kommer til at se ud, og derfor heller ikke, hvad der vil være et passende lønniveau. Det, jeg har syntes, var, at diskussionen om lønniveauet for ATB bedre havde hørt hjemme i en større sammenhæng, hvor vi havde haft en dagpengereform. Vi vedstår også de besparelser, der er her. Vi er jo del af forliget.

Til fru Jytte Andersen vil jeg blot sige, at jeg nu har noteret, at Socialdemokratiet både under efterlønsdiskussionen og i forbindelse med ATB gerne ville dele flere penge ud. Vi havde gerne set, sagde fru Jytte Andersen, at det havde været individuelle dagpengesatser, og denne ATB-nedskæring har heller ikke rod i Socialdemokratiets have.

Jeg tror sådan set, det gælder alle partier eller en stor del af partierne herinde, at vi gerne vil gøre det bedre for nogle mennesker, der ikke har så meget som vi selv, så det synes jeg i og for sig ikke Socialdemokratiet specielt bør have patent på. Problemet er udelukkende, hvordan vi så i øvrigt får det til at hænge sammen, og det er dér, den reelle politiske diskussion ligger. Men til diskussionen om, at man gerne vil gøre det bedre, vil jeg sige: Jeg vil også gerne gøre det bedre for bistandshjælpsmodtagere, dagpengemodtagere og alle mulige andre modtagere af overførselsindkomster; mit problem er blot, at vi ikke har råd til det her i landet.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Det, vi hørte fra Kristeligt Folkeparti, var måske en illustration af, hvad det er for en form for næstekærlighed, Kristeligt Fokeparti vil praktisere. Når man taler om, at det er de højtloønnede, SF vil forsvare her, så må jeg sige, at der er adskillige andre end såkaldt højtloønnede, der bliver ramt af det her. Det ved hr. Glønborg formentlig udmærket.

Derudover går jeg ud fra, at det også er Kristeligt Folkeparti bekendt, at det også for folk, der vil få en højere aflønning i ATB, er en meget utilfredsstillende livssituation, de er i, og at de hermed får en ekstra økonomisk straf ved siden af, at de er arbejdsløse og skal gå på understøttelse.

Jeg har derfor meget svært ved at se, at der skulle være noget næstekærligt i at gennemføre

dette lovforslag. Men dér kan jeg så forstå, at SF og Kristeligt Folkeparti har en anden opfattelse af, hvad det vil sige at bedrive kristelig næstekærlighed.

Så vil jeg sige til fru Jytte Andersen, at jeg forholdt mig her til det foreliggende lovforslag. Jeg er godt klar over, at Socialdemokratiet har indgået et forlig om finansloven, men jeg vil stadig væk holde fast i, at der er tale om et skammeligt lovforslag, som ensidigt rammer en gruppe langtidsledige. Det er ikke vores politik, at det skal være en sådan gruppe, man skal ramme, i og med at der var adskillige alternative finansieringsmuligheder.

Jeg er enig med fru Lone Dybkjær i, at dette spørgsmål skal ses i en større sammenhæng, og i den sammenhæng indgår det for vores vedkommende også, at når man har et jobtilbud, så er det meget vigtigt, at det ikke bare bliver opbevaring, men at der i videst muligt omfang bliver tale om et reelt arbejde. Og man må sige, at med dette lovforslag forringer man mulighederne for, at de langtidsarbejdsløse kommer ud og får et arbejde, som opfattes som reelt både af dem selv, af deres kolleger og af deres arbejdsgivere.

Poul Nødgaard (FP):

Det, som bringer mig på talerstolen, er finanslovdebatten i går, hvor finansministeren på det kraftigste angreb Fremskridtspartiet for dets holdning til det foreliggende lovforslag. I den forbindelse vil jeg gerne fremføre, at vi i Fremskridtspartiet ved andenbehandlingen har understreget – hvis finansministeren havde gjort sig den ulempe at høre efter – at vi syntes, der var tale om et lovforslag, som var blevet totalt ødelagt af Socialdemokraterne i relation til provenuet. Men den del af lovforslaget, som er tilbage, loftet over lønnen til de langtidsledige i den offentlige sektor, er Fremskridtspartiet med på, og den vil vi stemme for her ved tredje behandling. Det blev udtrykkelig sagt under andenbehandlingen af forslaget.

Så ønsker vi i øvrigt de seks partier til lykke med den forbrødring, der jo reelt er sket, og hvor jeg har forstået, at det ene parti har vetoet over for det andet. For realiteternes verden er, at når man læser finanslovsforslaget på dette område, så står det rimelig klart, hvad det er, der skal lovgives om. Det fortryder Socialdemokraterne, og så nedlægger de veto mod for-